

Kauno Kovo 11- osios vidurinė mokykla 2014 m. sausio mėn.

Dvylika laiptelių

Mokyklos mokinių prezidento rinkimai

Šiais metais ir vėl rinkome mokyklos prezidentą. Kandidatai buvo devintokė **Edita Majauskaitė** ir vienuoliktokas **Danielius Buškovas**.

Spaudos konferencija

Rinkimų kompanijos pradžioje visada vyksta spaudos konferencija, tad ir mes susirinkome mokyklos informaciniame centre. Turėjome kandidatams į mokyklos prezidentus įvairių klausimų.

Konferencijai prasidėjus pradėjome apklausą. Klausimai buvo painūs ir verti ilgų apmąstymų. Kandidatus klausinėjo keturi žmonės, pirmoji — dvyliktokė Reda. Kandidatai į visus klausimus atsakė įdomiai. Jie išsamiai išsakė savo nuomonę apie dabartinę mokyklos valdymą ir apie tai, ką jie ketina pakeisti ar ką sukurti naujo mokykloje. Kandidatai papasakojo viską apie savo tikslus, išsakė nuomones ir sprendimus.

Pagrindiniai Danieliaus tikslai buvo sustiprinti

ryšius su kitomis mokyklomis ir populiarinti mokyklos vardą už jos ribų. O pagrindinis Editos tikslas buvo suartinti mokytojus ir mokinius, taip pat ji nusprendė, kad reikia uždrausti mokyklos stadione vedžioti šunis. Kai kandidatai buvo paklausti, ką darys, jei

nelaimės rinkimų, jie užtikrintai atsakė, kad vis tiek aktyviai dalyvaus mokyklos veikloje ir įgyvendins savo tikslus.

Konferencijai pasibaigus visi išsiskirstėme ir grįžome į pamokas su mintimis, už kurį kandidatą balsuoti.

*7 a klasės mokinės
Miglė Čirvinskaitė
Emilija Zelenkauskaitė
Diana Juškevičiūtė*

Rinkėjų nuomonė svarbiausia

Atrodo, gerai pažįstame Danielių ir Editą, tačiau norėjome sužinoti, ką mano apie juos kiti.

Mes apklausėmė jų draugus, mokytojus ir auklėtojas.

Apie abu kandidatus jų auklėtojos ir mokytojos šnekėjo panašiai: „Atsakingi, gebantys priimti teisingus sprendimus, turintys prezidento savybių.“

Apie Danielių mokytojos atsiliepė kitaip nei auklėtoja. Jos sakė, kad tai geras žmogus, atsakingas, bet mokslui skiria per mažai dėmesio. Draugai pasakojo apie Danielių, kad jis yra vienas iš patikimiausių draugų : visuomet padės, patars.

Apie Editą visi kalbėjo draugiškai. Sakė, kad ji yra atsakinga ir rūpestinga. Mokytojai ją labai gyrė už gerus pažymius, sakė, kad ja galima didžiuotis.

Štai mūsų pokalbis su anglų mokytoja Jolita Ramanauskiene.

Žurnalistė : Ką manote apie Danielių ?

J. Ramanauskienė: Ką galėčiau pasakyti apie Danielių ? Žmogus jis tikrai yra labai geras, bet, manau, savo pažymiais negalėtų girtis.

Ž : Kaip manote, kas laimės ?

J : Negaliu pasakyti, nes Danieliaus tikslų nežinau.

Ž : Ačiū už pokalbį.

Pokalbis su Editos draugu:

Ž : Ar manote, kad Editos užsibrėžti tikslai yra verti dėmesio ?

E. D. : Mana, jos tikslai galėtų labiau suartinti mokyklos bendruomenę.

Ž: Ką manote apie Danieliaus tikslus ?

E.D.: Aš nežinau Danieliaus tikslų, nes jis jų laiku nepakabino.

Ž: Už ką žadate balsuoti ?

E.D. : Nenoriu to atskleisti.

Ž : Dėkoju už pokalbį.

Pokalbis su Danieliaus draugu:

Ž : Sveiki, ką manote, ar Danielius vertas tapti MP ?

D. D. : Laba diena, kadangi aš ji gerai pažįstu, nemanau, kad jis viską spės.

Ž : Tai jūs manote, kad Edita vertesnė ?

D.D.: Manau, abu turi plusų ir minusų.

Ž : Ačiū už pokalbį.

7 a klasė:

Diana Juškevičiūtė ir Miglė Čirvinskaitė

Inauguracija

„Žmonės, kaip upės: vanduo visur vienodas ir visur toks pats, bet kiekviena upė būna arba siaura, arba plati, arba rami, taip ir žmonės... Kiekvienas žmogus turi visų žmonių savybių ir užuomazgų ir kartais parodo vienas, kartais kitas, ir dažnai būna nepanašus į save likdamas vis dėlto pačiu savimi... Sveiki susirinkę į naujai išrinkto mokyklos mokinių prezidento inauguraciją. Visi čia susirinkę tikriausiai jau žinote rinkimų rezultatus, bet aš vis tiek juos dar kartą trumpai apžvelgsiu“, - tokiais žodžiais prasidėjo naujai išrinkto mokyklos mokinių prezidento inauguracija. Kaip tikriausiai jau žinote, rinkimus laimėjo Danielius Buškovas.

Į inauguraciją susirinko daug žmonių, maniau, bus mažiau, tad šaunu, kad dauguma domisi mokyklos gyvenimu. Aš atsisedau pirmoje eilėje, kad viską geriau matyčiau ir jums kuo įdomiau papasakočiau. Sėdėdama pirmoje eilėje labai puikiai mačiau, kad Danielius buvo truputį susijaudinęs: juk tai, ką prisieki mokyklai, yra labai svarbu, o pažado laužyti negalima, tuo labiau būnant mokyklos mokinių prezidentu. Juk turi atstovauti savo mokyklos mokiniams ir mokykloje, ir už jos ribų, tai yra didelė atsakomybė.

Keletą žodžių tarė buvęs mokinių prezidentas Ignas Ambrazas, po Igno kalbos žodį tarė ir pats mokyklos direktorius Stanislovas Milašius. Ir štai ta didžioji priesaika, kurią prisiekė Danielius prieš visą mokyklą, skambėjo taip: „Aš, Danielius Buškovas, visų akivaizdoje prisiekiu garsinti savo mokyklos vardą, atstovauti savo mokyklai ir jos moksleiviams, įgyvendinti savo užsibrėžtus tikslus, nenusižengiant mokyklos nuostatomis ir mokyklos etikos kodeksui.“

Po priesaikos naująjį mokinių prezidentą nuoširdžiai pasveikino direktorius, pavaduotoja Lina Šakelytė, buvęs mokinių prezidentas ir kartu visa mokykla. Danieliaus akys spindėjo ir matėme, kad jis labai laimingas. Visi jam plojo... Mano nuomone, tai buvo labai gražus renginys. Tikimės su naujai iškeptu mokinių prezidentu bus lengva dirbti ir jam pavyks nesunkiai įgyvendinti savo tikslus...

7 a klasė:

Diana Juškevičiūtė ir Miglė Čirvinskaitė

Naktis mokykloje

Tamsų rudens vakarą Kovo 11-osios vidurinėje mokykloje susirinko mokyklos mokinių savivaldos nariai. Ką jie ten veikė? Tuoj viską papasakosiu, nes pati ten buvau, viską mačiau ir užrašiau.

Visi pasidėjo savo daiktus, direktoriaus pavaduotoja ugdymui ir mokyklos mokinių savivaldos vadovė Lina Šakelytė dideliame lape surašė vakaro taisykles, užduotis ir žaidimus. Viskas prasidėjo nuo komandinių žaidimų. Tam ir buvo skirta ši nakvynė- komandinio darbo apmokymams. Žaidėme ilgai ir įvairius žaidimus: tai buvo loginiai, kūrybiniai, pažintiniai žaidimai ir užduotys.

Po įdomių, bet ilgų žaidimų buvo paskelbta vakarienė. Pavalgę sugrįžome prie užduočių, visiems buvo liepta iš didelio maišo išsitraukti lapukus su skaičiumi, kurio niekam negalima sakyti, užsirišti akis ir nuo tos sekundės daugiau nebekalbėti. Kai buvo paaiškinta užduotis, ji nuskambėjo tikrai kaip neįmanoma misija: mums reikėjo sustoti eilės tvarka pagal skaičius, kuriuos išsitraukėme, užrištomis akimis ir be kalbos dovanos. Sunkiai bet vienais ar kitais būdais visi sustojo į eilę, atsirišome akis, bet kalbėti dar nebuvo leista ir tada mes pamatėme, kad po vienuolikto skaičiaus nėra dvylikos ir šešiolikos. Apėję visus dar vieną kartą mes įsitikinome - tu

skaičių tikrai nėra. Tuo metu, kai visi buvo sunerimę dėl skaičių, kurie dingo, paaiškėjo, kad mes buvome apgauti – skaičiai net nebuvo įrašyti. Dar po kelių užduočių visi nubėgo žaisti „Tuku tuku“ tamsoje. Mes bėgiojome ir slėpėmės, buvo labai linksma, nes slėptis buvo galima visoje mokykloje ir visa tai vyko tamsoje.. Jau po visų žaidimų, užduočių, mįslių ir darbų apie antrą valandą nakties teko eiti miegoti.

Pabudus rytas prasidėjo nuo pusryčių, mankštos ir tvarkymosi. Antrą dieną mums teko padirbėti. Mokėmės prisistatyti taip, kad darbdavys mus priimtų į darbą, gavome užduotį sukonstruoti tokį tunelį iš popieriaus ir lipnios juostelės, su kuriuo reikia nuleisti prie lubų siūlu pritvirtintą žalią kiaušinį jo neliečiant rankomis. Po dar kelių įdomių komandinių užduočių mes aptarėme visą nakvynę ir atėjo laikas tvarkyti mokyklą, susidėti daiktus ir su visais atsisveikinti.

Buvo labai gaila išsiskirstyti, nes mokykla naktį atrodo visiškai kitaip, patyriau labai daug linksmybių, įdomių išpūdžių. Ir kiti nakvynės dalyviai buvo tokios pačios nuomonės, bet viskas turi pradžią ir pabaigą. Ką gi, lauksime kitos nakvynės mokykloje, ir naujų nuotykių.

Emilija Zelenkauskaitė 7a kl.

Kaip devintokai graikais buvo...

Mūsų mokykloje lapkričio pabaigoje buvo nepamokinė diena. Dauguma mokyklos mokinių vyko į skirtingas išvykas. Devintokai vyko į Mykolo Žilinsko dailės galeriją, kur jų laukė edukacinė programa apie senovės graikų linksmybes. Visų pirma, apžiūrėjome senovines molines graikų puodynes, mums papasakojo, kas pavaizduota ant jų nupieštuose piešiniuose.

Vėliau programa tęsėsi salėje, ten devintokės gavo senovės graikų rūbus ir jais aprenė savo klasės berniukus. Drąsuoliai buvo Matas, Deividas, Aidas ir Gytis. Įveikę užduotį, devintokai turėjo ieškoti paveikslų, kuriame buvo pavaizduoti graikų mitų herojai: Heraklio žmona ir kentauras Nesas. Atradus paveikslą devintokams reikėjo suvaidinti šią istoriją. Drąsuoliai išsidalino graikų teatro kaukes, kiekviena kaukė buvo tam tikros

istorijos herojaus atspindys. Heraklis (Matas) pamatė kentaurą Nesą (Gytį), mėginantį suvilioti jo žmoną Dejanirą (Deividą), ir iš kito upės kranto iššovė nuodingą strėlę Nesui į krūtinę (šaulys Aidas). Prieš mirdamas Nesas pasakė Dejanirai, kad jo kraujas užtikrins, jog Heraklis liktų jai amžinai ištikimas. Ji patikėjo Neso melu, suvilgė Heraklio marškinius ir davė vyrui apsivilkti. Vėliau pamatė, kad kraujas yra nuodai, bet jau buvo per vėlu. Jis gulėjo ant žemės ir raitėsi iš skausmo deginamas nuodu. Po mirties paimtas į dangų už savo gerus darbus tapo žvaigždynu.

Devintokai labai įsijautę atliko savo vaidmenis. Pasibaigus trumpam, bet labai įdomiam spektakliui visi susirinkome į bendrą ratą pašokti tikrą graikišką širtakį. Pirmą kartą teko dalyvauti tokioje įdomioje edukacinėje programoje.

Ema Komparskaitė 9a kl.

Įdomi teatrų šventė

Kada paskutinį kartą esate buvę teatre? Klausiu todėl, kad teatras tapo brangia pramoga, kurią ne taip dažnai gali sau leisti. Todėl didelė šventė visiems mūsų (ir ne tik mūsų) mokyklos mokiniams tapo apsilankymas „Girstučio“ rūmuose, kur vyko pirmasis respublikinis vaikų ir jaunimo ir vaikų teatrų festivalis. Dvi dienas visų klasių mokiniai žiūrėjo skirtingus spektaklius, o mums, aštuntokams, pasisekė labiausiai. Kodėl? Ogi todėl, kad matėme net du spektaklius: drama paaugliams „aš esu Aš“ ir V.Šekspyro

spektaklis- turbūt visiems žinoma istorija apie dviejų šeimų ilgametę nesantaiką ir tragiškai pasibaigusią merginos ir vaikinio meilę.

tragediją „Romeo ir Džiuljeta“.

Abu pastatymai labai skirtingi: pirmajame atskleistos jaunimo problemos, vaizduojama, kaip nelengva išlikti savimi, kai kiti aplinkui prie visko prisitaiko ir su viskuo susitaiko. Antrasis

Mums patiko abu spektakliai. Įdomu buvo tai, jog salė lūžte lūžo nuo žiūrovų gausumo. Jų buvo tiek daug, kad visi laiptai buvo „apsėsti“ jaunimo. Nors žiūrovų buvo gausybė, spektaklių metu niekas netriukšmavo, net mūsų berniukai elgėsi kultūringai.

Po spektaklių rūmų fojė vyko susitikimai su jaunaisiais aktoriais ir režisieriais. Mūsų klasės mokinė Eveliną Vaičiūnaitę kalbino žurnalistai, jie norėjo sužinoti, kas patiko labiausiai. Tokią įdomią teatrų šventę tikrai ilgai prisiminsime.

Lina Obelevičiūtė 8b kl.

Angelai

Šventą Kalėdų naktį
Šaltis belsis į duris,
Bet tu jo nebijosi,
Nes namie tave šildys
Žvakelės spindesys.

Kalėdų naktį
Angelai aplankys tave.
Tu juos sutiksi savo
Tobulam sapne.

Jie išpildys tavo svajones
Ir saugos visą naktį
Nuo blogų sapnų.

Taigi nebijoki, blogio čia nėra,
Nes Kalėdų naktį
Angelai šalia.

Indrė Bagdonavičiūtė 10 b kl.

Kalėdos mieste

Tyliai tyliai miesto gatvėj,
Laisvės žibančioj alėjoj,
Linksta liepų nuogos šakos,
Lenkiasi nuo šalto vėjo.

Krinta švelnios, baltos snaigės,
Vėl apkloja miestą, žemę.
Raštų begalybė mainos,
Bet pavirsta į lašelį...

Spindi mirksinčios eglutės,
Dairosi liūdnei pro langus,
Papuotos tik vieną kartą.
Žybsi dovanėlės brangios.

Bėgančių vaikų per sniegą
Šypsenos linksmam veide.
Juokas nuostaboj paskendęs.
Snaigės tirpsta jų delne...

Reda Stundžytė 11 a kl.

Tegul pildosi mūsų svajonės

Kai ištariu žodį Kalėdos, prieš akis iškyla jaukūs namai, kuriuose žaižaruoja židinytis, ramybe kvepia kalėdinė eglutė. Šeimos nariai, artimieji įsisupę į šiltus močiutės megztinius ramiai šnekučiuojasi ir gurkšnoja vasarą rinktų žolelių arbatas.

Man Kalėdos yra ramybės, švelnumo, artumo metas, juk kada, jei ne per šv. Kalėdas susitinki su savo giminėmis, kurių galbūt visus metus nematei.

Kai už lango skamba Kalėdų varpai ir angeliukai giesmes gieda, į visų namus beldžiasi Kalėdos.

Gera žinoti, kad geriausia dovana yra ta, kad turiu artimiausius, brangiausius žmones, kurie visada yra šalia.

Mielieji, linkiu visiems Jums belaukiant didžiųjų žiemos švenčių patirti džiaugsmą, kurio galbūt laukėte ištisus metus. Atleiskite tam žmogui, kuriam galbūt atrodė per sunku atleisti, pamirškite viską, kas buvo blogai, skaudu... Tegul gerumas tampa Jūsų kasdienybe. Linkiu, kad kuo daugiau kristų snaigių, o joms krentant pildytųsi Jūsų norai ir svajonės...

Karolina Čiulkovaitė 7a kl.

Kas naujo knygų pasaulyje

Gruodžio šeštą dieną (penktadienį) per pirmą pamoką 5 – 7 klasių mokiniai susirinko į aktų salę, kur buvo pristatinėjamos knygos paaugliams. O knygas mums pristatė Kauno apskrities vaikų literatūros skyriaus vedėja Loreta Armonaitė. Štai knygos, apie kurias papasakojo viešnia.

Jan Guillou „Blogis“. Knygos autorius – Jan Guillou – žymus švedų rašytojas ir žurnalistas. Už šnipinėjimą sėdėjęs kalėjime, kuriame ir nusprendė rašyti knygas. „Blogis“ – tikrais faktais paremta knyga. Ir tai dar labiau liūdina. Norėčiau, jog tai būtų tik fikcija, tik autoriaus fantazijos. Deja. Blogis supa mus visus ir visur, todėl su juo reikia kovoti.

Delphine de Vigan yra prancūzų rašytoja, kuri parašė įvairiausių nuomonių susilaukusį kūrinių „No ir aš“. Pagal šią knygą yra pastatytas ir filmas. Kūrinys pasakoja apie merginą, kuri susidraugauja su bename.

Kita autorė-Oates J. C. Ji parašė apysaką „Tada aš išskleidžiau sparnus ir nuskridau“. Knygos herojė Džena po avarijos vaikščioja kaip per lūžtantį ledą. Ne tik jos eisena neryžtinga - sužalota ir jos siela. Žuvo mama, o tėtis jas seniausiai palikęs ir turi kitą šeimą. Išėjusi iš ligoninės, Džena jaučiasi pažeidžiama. Mergaitė neprisileidžia arčiau tetos Karolinos, pas kurią

tenka apsigyventi. Iš savo psichologės ji pavagia stiklinį rutulį, mokykloje susipažįsta su pašėlusia ir padykusia Trina - o ši jau moka drauges vesti iš kelio. Tik Krou - vaikinai iš aukštesniųjų klasių supranta, kas dedasi Dženės sieloje. Jam pavyksta sugriauti sieną, kuria Džena nuo visų atsitvėrė, ir išmokyti Dženą geriau pažinti žmones.

S. E. Hinton „Autsaideriai“. S. E. Hinton savo legendinį kūrinių „Autsaideriai“ parašė būdama vos 16 metų ir tikrai nesitikėjo tokios šlovės. Kritikai taip pat nemanė, kad kūrinys taps vienu geriausių kūrinių paaugliams, bet jiems teko pripažinti, jog „Autsaideriai“ - kartų knyga, parašyta dar 1967 metais.

Kevin Brooks „Kendė“. Tai knyga apie nelengvą jaunuolių gyvenimą, painius ir sudėtingus jų santykius. Knygos herojų Džo, mokinuką ir muzikantą, sužavi Londono stotyje sutikta mergaitė Kendė. Tačiau jis nė neįsivaizduoja, koks šiurpus pasaulis, iš kurio jam teks atsikariauti Kendę. Tik ar įmanoma šią kovą laimėti...

Po pristatymo padėkojome už galimybę susipažinti su naujomis, tikrai įdomiomis ir daug dėmesio vertomis knygomis. Tikiuosi, jog ne vienas iš dalyvavusiųjų renginyje ras sau įdomią knygą.

Karolina Čiulkovaitė 7a

Jaunieji žurnalistai; *Karolina Čiulkovaitė 7a kl., Reda Stundžytė 11 a kl., Indrė Bagdonavičiūtė 10 b kl., Emilija Zelenkauskaitė 7 a kl., Diana Juškevičiūtė 7 a kl., Ema Komparskaitė 9 a kl., Nijolė Petronytė 7 a kl.*

Kovo 11-osio g. 50, Kaunas

Telef.: 8-37) 45 14 18

E-pašto adresas: kovo11vm@kovo11.kaunas.lm.lt

Laikraštį kūrė

Lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja Rita Sarapinienė

Informacinių technologijų vyresnioji mokytoja Asta Dofartienė